

Resolució 664/2021, de 16 de juliol¹**Número d'expedient de la reclamació:** 489/2021**Administració reclamada:** Departament de Salut**Informació reclamada:** Vacunació Covid19 a membres de la Guàrdia Civil i Policia Nacional.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació

Resum: La Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics (18 de juny de 2009) vincula el límit al dret d'accés a la informació pública del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials a aquella informació que la part "Administració pública" del procés judicial ha elaborat específicament per a la seva defensa, com poden ser les comunicacions amb la seva defensa jurídica o la mateixa estratègia de defensa dels seus drets i interessos, en el ben entès que si l'altra part, fent ús del dret d'accés a la informació pública, pogués accedir a aquesta informació, podria perjudicar la defensa de l'Administració i, evidentment, desequilibrar la igualtat de les parts en procés judicial en qüestió. Aquest és el sentit específic i la finalitat que té el límit al dret d'accés a la informació pública del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials, i així el ve aplicant la GAIP. Però la informació sol·licitada en aquest procediment no ha estat elaborada expressament per a la defensa de l'Administració reclamada, ni conté documents relatius a la seva estratègia de defensa o a les seves comunicacions amb els serveis jurídics que la defensen. És, tota ella, informació que ja existia abans que es plantejessin els processos judicials ara oberts; és, així mateix, informació que l'Administració "acusada" té en el seu poder i a què l'altra part del procés també ha de poder accedir, precisament per garantir el principi d'igualtat de les parts en aquests processos judicials. Per tant, s'ha de concloure que, amb la informació aportada a aquest procediment, l'accés a la informació pública sol·licitada no conculca en absolut el principi d'igualtat de les parts en els processos judicials. Certament, si hi ha un procés judicial obert, sigui contenciós administratiu o penal, l'habitual és que l'òrgan judicial garanteixi que la informació existent relativa al cas, especialment la que està en poder de l'Administració, formi part de l'expedient judicial i sigui d'aquesta manera l'òrgan judicial qui garanteixi l'accés de les parts a la informació del cas. Però, si no es declara el secret sumarial, aquesta dinàmica no exclou que, paral·lelament a l'accés de les parts a l'expedient judicial, qualsevol persona pugui accedir també a la informació pública que forma part del mateix, sol·licitant-la a l'Administració que la tingui en el seu poder, si aquest és el cas, i sense perjudici dels límits que puguin concórrer. El que podria impedir la divulgació per l'Administració d'informació inclosa en un expedient judicial no és el principi d'igualtat de les parts, que, tal com s'acaba de comentar, té un caràcter molt més específic, sinó que es vegi afectada per una declaració de secret sumarial, fet que no consta ni s'ha invocat en aquest cas.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Silenci administratiu. Covid19. Vacunacions. Forces i cossos de seguretat. Igualtat de les parts en els processos judicials.

Ponent: Josep Mir Bagó

¹ El text original d'aquesta resolució, redactat pel ponent, s'ha escrit en castellà.

Antecedents

1. El 28 de maig de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 489/2021, presentada contra el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 23 d'abril de 2021 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya: "En relació amb la vacunació del COVID19 dels membres de la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinats a Catalunya, denunciada per diversos sindicats i publicat en la Premsa SOL·LICITO: 1.- Còpia de la documentació, informes existents, comunicacions remeses a les esmentades forces de seguretat i comunicacions registrades al respecte en el Departament, preparatòria de la vacunació, justificativa dels retards i de l'anul·lació de programacions de vacunacions. 2.- Estratègia de vacunació acordada i duta a terme pel seu Departament o pel PROCICAT, dels cossos autonòmics de Seguretat i de la Guàrdia Urbana i estratègies o protocols previstos per a la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinada a Catalunya. 3.- Còpia de les comunicacions, requeriments, o peticions rebudes en el seu Departament procedents del Govern d'Espanya o dels seus Ministeris de Sanitat o Interior relatives a la vacunació dels membres de la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinats".
3. La Reclamació presentada el 28 de maig de 2021 reitera la sol·licitud i indica que no ha estat contestada.
4. L'1 de juny de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. L'1 de juny de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 15 de juny de 2021 la GAIP rep l'informe del Departament de Salut, que inclou la Resolució del Director de Serveis del Departament d'1 de juny de 2021, que estima

parcialment la Reclamació i que hauria estat notificat a la persona reclamant el 9 del mateix mes, juntament amb la informació sol·licitada per l'apartat 2 de la sol·licitud. Aquesta resolució desestima l'accés al sol·licitat per l'apartat 1 i 3 de la sol·licitud, a causa de l'existència d'un recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per sindicats policials, ja que en aquestes circumstàncies facilitar la informació sol·licitada constituïria, segons la sol·licitud, un perjudici per al principi d'igualtat entre les parts, que està definit com un límit al dret d'accés a la informació pública, segons l'article 21.1.d LTAIPBG.

7. El 18 de juny de 2021 la GAIP requereix el Departament de Salut perquè en el termini de 10 dies concreti els motius en consideració als quals considera que es presenta el límit al dret d'accés a la informació pública.
8. El 7 de juliol de 2021 la GAIP rep un informe del Departament de Salut, que justifica amb els arguments següents l'aplicació del límit de la igualtat entre les parts i el dret a la tutela judicial efectiva en el present procediment: En primer lloc, invoca l'article 21 LTAIPBG, segons els quals el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta una vulneració del principi d'igualtat entre les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva, i considera que en estar pendent de resolució un procediment judicial (contenciós administratiu) amb objecte coincident amb el de la sol·licitud d'accés a la informació pública, queda justificada l'aplicació del límit. Afegeix que més recentment s'ha obert un procés penal en relació amb els mateixos fets (vacunació dels membres dels cossos de seguretat de l'Estat), per presumptes delictes de prevaricació i contra la salut dels treballadors, en el marc del qual s'ha requerit tota la informació existent sobre la qüestió, que inclou la sol·licitada per aquesta Reclamació; en relació amb això, l'informe cita el fragment d'una Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, de 21 de setembre de 2010, segons la qual hi hauria una presumpció general que la divulgació dels escrits processals presentats per una institució en un procediment jurisdiccional perjudica la protecció d'aquest procediment mentre estigui pendent de resolució; argumenta, així mateix, en referència a resolucions prèvies de la GAIP, que el límit de la igualtat entre les parts en els processos judicials opera quan la sol·licitant d'informació pública és part en el procés, però també quan no té aquesta condició; i conclou assenyalant que aquesta és una motivació suficient per limitar l'accés, ja que és a partir d'aquesta documentació de la qual es pot inferir o no la comissió dels delictes de prevaricació o contra els treballadors, que s'estan dirimint judicialment en l'ordre penal; en conseqüència, apartar-se de la via penal en l'enviament de documentació directament implicada en la resolució del procés atempta contra la igualtat de les parts en el procediment, ja que si una de les parts aconsegueix informació sense permetre el coneixement a la part acusada pot vulnerar el seu dret a defensa. En conseqüència, la

informació sol·licitada s'ha de facilitar a la persona reclamant quan finalitzin els processos en curs en relació amb el mateix objecte de fons de la sol·licitud d'informació pública.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada en aquest procediment és la següent: en relació amb la vacunació del COVID19 dels membres de la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinats a Catalunya, (1) copia de la documentació, informes existents, comunicacions remeses a les esmentades forces de seguretat i comunicacions registrades al respecte en el Departament, preparatòria de la vacunació, justificativa dels retards i de l'anul·lació de programacions de vacunacions; (2) estratègia de vacunació acordada i duta a terme pel seu Departament o pel PROCICAT, dels cossos autonòmics de Seguretat i de la Guàrdia Urbana i estratègies o protocols previstos per a la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinada a Catalunya i (3) copia de les comunicacions, requeriments, o peticions rebudes en el seu Departament procedents del Govern d'Espanya o dels seus Ministeris de Sanitat o Interior relatives a la vacunació dels membres de la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinats a Catalunya. Es tracta en tots els casos de documents elaborats per l'Administració, relatius a un servei públic, com és el de salut pública i que previsiblement es troben en poder de l'Administració. Pel tant, i tenint en compte l'establert per l'article 2.b LTAIPBG, tenen la condició d'informació pública; en conseqüència, en aplicació del previst pels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a la informació sol·licitada, tret que concorrin límits legals que puguin determinar la seva denegació.

El Departament de Salut ha invocat el límit del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials i el dret a la tutela judicial efectiva. L'article 21.1.d LTAIPBG estableix que “el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit si el coneixement o divulgació de la informació comporta un perjudici per a (...) el principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva”. Els antecedents 6 i 8 posen de manifest que el Departament de Salut denega l'accés a la informació sol·licitada pels apartats 1 i 3 de la

sol·licitud per la qual cosa considera la concurrència d'aquest límit, que fonamenta en l'existència de processos judicials (primer un contenciós administratiu i, més endavant, un de caràcter penal) oberts entorn de la qüestió de la vacunació dels membres dels cossos de seguretat de l'Estat que desenvolupen els seus serveis a Catalunya i en la consideració que si es facilita informació que és objecte de l'expedient judicial al marge del procés penal es corre el risc de què una de les parts pugui aconseguir informació sense permetre el coneixement a la part acusada, vulnerant així el seu dret de defensa.

Les consideracions fetes pel Departament de Salut, reflectides en els antecedents 6 i 8, no acrediten la concurrència del límit del principi de la igualtat de les parts en els processos judicials. La Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics (18 de juny de 2009) vincula el límit al dret d'accés a la informació pública del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials a aquella informació que la part "Administració pública" del procés judicial ha confeccionat específicament per a la seva defensa, com poden ser les comunicacions amb la seva defensa jurídica o la mateixa estratègia de defensa dels seus drets i interessos, en el ben entès que si l'altra part, fent ús del dret d'accés a la informació pública, pogués accedir a aquesta informació, podria perjudicar la defensa de l'Administració i, evidentment, desequilibrar la igualtat de les parts davant del procés judicial en qüestió. Aquest és el sentit específic i la finalitat que té el límit al dret d'accés a la informació pública del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials, i així el ve aplicant la GAIP.

Però la informació sol·licitada en aquest procediment no ha estat elaborada expressament per a la defensa de l'Administració reclamada, ni conté documents relatius a la seva estratègia de defensa o a les seves comunicacions amb els serveis jurídics que la defensen. És, tota ella, informació que ja existia abans que es plantegessin els processos judicials ara oberts; és, així mateix, informació que l'Administració "acusada" té en el seu poder i a què l'altra part del procés també ha de poder accedir, precisament per garantir el principi d'igualtat de les parts en aquests processos judicials. Per tant, s'ha de concloure que, amb la informació aportada a aquest procediment, l'accés a la informació pública sol·licitada no vulnera en absolut el principi d'igualtat de les parts en els processos judicials.

Certament, si hi ha un procés judicial obert, sigui contenciós administratiu o penal, l'habitual és que l'òrgan judicial garanteixi que la informació existent relativa al cas, especialment la que està en poder de l'Administració, formi part de l'expedient judicial i sigui d'aquesta manera el mateix òrgan judicial qui garanteixi l'accés de les parts a la informació del cas. Però, si no consta declaració de secret sumarial, aquesta dinàmica no exclou que, paral·lelament a l'accés de les parts a l'expedient judicial, qualsevol persona pugui accedir també a la informació pública que forma part del mateix, sol·licitant-la a l'Administració que la tingui en el seu poder, si aquest és el cas, i sens perjudici dels límits que es puguin presentar. El que podria impedir la divulgació

per l'Administració d'informació inclosa en un expedient judicial no és el principi d'igualtat de les parts, que, tal com s'acaba de comentar, té un caràcter molt més específic, sinó que estigui afectada de declaració de secret sumarial, la qual cosa no consta ni s'ha invocat en aquest cas. Tampoc s'ha invocat el límit de l'article 21.1.b LTAIPBG, segons el qual "el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit si el coneixement o divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries". La finalitat d'aquest límit, també segons la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés als documents públics, no és cap altra que la de defensar l'eficàcia de la investigació i sanció d'infraccions i, sobretot, impedir que mitjançant l'ús del dret d'accés a la informació pública les persones responsables de les mateixes puguin defugir la seva responsabilitat; no és plausible que es presenti aquesta circumstància, ja que a qui s'exigeix responsabilitats és al mateix àmbit que disposa de la informació sol·licitada (Administració de la Generalitat).

En conseqüència, és procedent estimar la Reclamació, rebutjar la concurrència del límit de l'article 21.1.d LTAIPBG (la igualtat de les parts en els processos judicials) i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada pels apartats 1 i 3 de la sol·licitud d'informació indicada per l'antecedent 2.

D'altra banda, en relació amb la informació sol·licitada per l'apartat b de la sol·licitud, és procedent declarar la pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació perquè, referent a aquest apartat, la sol·licitud ha estat estimada i facilitada a la persona reclamant la informació sol·licitada, tal com el posa de manifest l'antecedent 6.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en

coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de juliol de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 489/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la següent informació: còpia de la documentació, informes existents, comunicacions remeses a les esmentades forces de seguretat i comunicacions registrades sobre això en el Departament, preparatòria de la vacunació, justificativa dels retards i de l'anul·lació de programacions de vacunacions; i còpia de les comunicacions, requeriments, o peticions rebudes en el seu Departament procedents del Govern d'Espanya o dels seus Ministeris de Sanitat o Interior relatives a la vacunació dels membres de la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinats a Catalunya.
2. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial de la Reclamació 489/2021, en relació amb la informació sol·licitada sobre estratègia de vacunació acordada i duta a terme pel Departament de Salut o pel PROCICAT, dels cossos autonòmics de Seguretat i de la Guàrdia Urbana i estratègies o protocols previstos per a la Guàrdia Civil i Policia Nacional destinada a Catalunya, perquè aquesta part de la sol·licitud ja va ser estimada per la resolució de la Direcció de Serveis del Departament de Salut d'1 de juny de 2021 (antecedent 6), que també va facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada per la mateixa.
3. Anul·lar parcialment la resolució de la Direcció de Serveis del Departament de Salut d'1 de juny de 2021, en tot el que s'oposa a l'apartat 1.
4. Requerir el Departament de Salut perquè lliuri la informació indicada en l'apartat 1 a la persona reclamant en el termini de deu dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informi la GAIP.

5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 489/2021 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.